

LBRIS

We know
books

BOGDAN HRIB

*Domnul Popescu
de la 5*

TEATRU

t...

TRITONIC

Tritonic Books

București • 2024

Decor unic

Interior de restaurant-cafenea.

În stânga, ușa încadrată de două vitrine mari, cu perdele colorate.

În dreapta, un bar lung cu tejghea pe cel puțin jumătate de scenă, blat lucios.

Decor oarecum western combinat cu moto-rock, una peste alta ușor kitsch. Pe pereți, tablouri cu actori celebri pe motociclete, pe cai, dive sexy la volan. Un neon cu litere colorate care face reclamă la o cunoscută marcă de bere.

Un restaurant nici scump, nici de fițe, dar nici de cartier periferic, mai curând pentru clasa mijlocie, cu mobilă bună – mese care nu se leagănă, scaune care nu scârțâie. Lămpile aruncă o lumină blândă, galbenă, moale, nici prea tare, nici prea slabă.

Plasmă uriașă în dreapta, deasupra barului. Rafturi cu sticle de băuturi spirtoase, șiruri de pahare.

O tablă neagră pe care scrie „Meniul zilei”, mai jos „20 lei. Supă cremă, piept de pui și piure, salată varză.”

Ușă în dreapta, care ascunde toaletele.

Ușă în spatele barului, spre bucătărie.

Scena 1

Sala are câteva ferestre spre exterior, prin care se zăresc umbrele trecătorilor de dimineață.

Dar nu e chiar prima oră. Week-end, probabil sâmbătă.

Se poate bănuși că afară e o vreme de primăvară târzie, cu copaci în floare, un vânt slab și răcoros, cu foșnet de frunze proaspete, cărnoase.

Înăuntru, o muzică în surdină, ceva de prin anii ritmurilor disco, Laura Branigan (*Self Control*) sau Billy Ocean (*Caribbean Queen*).

Se aprinde lumina în timp ce barmanul iese din ușa de la bucătărie.

Joc mut. Dansează disco, apoi mimează gesturi de western, din degete mimează cum scoate pistolul, suflă în deget. Se duce la ușa de la intrare și întoarce cartonașul de la Închis la Deschis. Dansând, apucă telecomanda și pornește plasma. Zappează până găsește un western cu John Wayne. Sonorul tăiat. Muzica trece spre Ma Baker (Bonnie M.), mimează din nou că trage cu pistolul, pornește espressorul uriaș

de cafea. Zgomote asurzitoare. Ia un pahar scurt și gros de whisky și îl șterge obsesiv-compulsiv cu o cârpă de o culoare îndoielnică în timp ce privește ecranul.

Se deschide ușa. Un cap, apoi un corp.

Ea: (rămâne în ușă cu mâna pe clanță) Bună dimineața.

Ea, într-o rochie largă și foarte colorată, cu o geacă de blugi, până-n talie, geantă sport pe umăr. Chelnerul nu o aude, șterge paharul mai departe.

Ea: (mai tare) Bună dimineața. E deschis?

Chelnerul nu o aude. Mai face doi pași spre mijlocul încăperii.

Ea: (țipând) Bună dimineața!

Chelnerul tresare. Dă muzica mai încet.

Chelnerul: Bună dimineața. S-a întâmplat ceva?

Ea: Deschis?

Chelnerul: (natural) Deschis. Foarte deschis. Cel mai deschis... Luați un loc.

Ea: (ușor contrariată) Aș fi vrut să stau un pic. Să iau ceva... E prea devreme? Adică e OK? Unele cafenele deschid mai târziu. Nu e ca la...

Chelnerul: (o întrerupe) OK, OK. Luați loc. Nu e ca la Paris... Dar după cum se vede e liber. La geam? La televizor? La bar?

Ea: Vreau să citesc ceva. Să mănânc... Poate o cafea. Ca la Paris. Sau pe-aproape.

Chelnerul: De citit n-avem nimic. Momentan. (râde de parcă a făcut o glumă bună) Adică în meniu... Știu că sunt acum la modă cafenelele alea fițoase, cărți pe pereți, reviste, alea alea... N-avem.

Ea: Am cartea mea. (scoate din geantă un volum gros) Un meniu?

Chelnerul: Sigur. Un meniu. (zâmbind insinuant) E mai subțire ca volumul dumneavoastră.

Aduce un fel de dosar A5 cu foi colorate. Ea se așază la masa din centru. E serioasă. Deschide meniul. El scoate dintr-un buzunar un carnetel și un pix. Așteaptă.

Chelnerul: Să vă iau un interviu acum sau mai târziu?

Ea: Poftim?!

Chelnerul: Comanda, adică... Știți am vrut să mă fac jurnalist, da' dacă nu mai avem ziare pe hârtie... D-aia am zis, interviu... înțelegeți, nu-i așa?